

לרב חנוך בן פזי,

בכל ששת שנותינו בישיבה עברנו מר"מ לר"מ,
ועוד לא מצאנו אחד שאהבו כולם.
בתחילת השנה עוד לא היה לנו ברור,
מה אצלך מותר ומה אסור.

התחילו קצת מריבות,
לפעמים גם צעקות,
אבל במהרה התחלנו להבין מה מאיתנו דרוש,
והערכנו את יחסך השווה לכולם – בחורי קו או גוש.

בגמרא לא תמיד היתה נוכחות מלאה,
ובמבחנים בהלכה ומחשבת לא תמיד השארנו לך ברירה.
באת לקראתנו בצורה יוצאת מן הכלל,
ולא הפנמנו בהתחלה מה זה אומר בכלל.
בכל נושא עליו דיברנו היה לך מה לומר,
לא היה תחום אותו לא הכרת, כלומר.
הידע שלך תרם רבות לכיתנו,
ובפרט לכל אחד ואחד מאיתנו.

התקרבה תקופת המתכונות,
והפרגון לא פסק- גם ממש בבגרויות!
המגנים היו לטובתינו,
אתה היית לציידנו,
אין לנו מילה אחת רעה לומר,
הרבה הרבה תודה בעיקר.

תודה על האוזן הקשבת,
תודה על הרצון לעזור ואיתנו לשבת.
תודה על ההתחשבות המתמדת,
תודה על הכתף התומכת.

אוהבים, מעריכים, ומודים על שנה מועילה,
כיתה י"ב3 מקריית הרצוג שבבני ברק.